

Dávid áldozata

Kulcsvers: De Dávid király azt felelte Araunának: "Nem, ragaszkodom hozzá, hogy a teljes áron vegyem meg. Nem veszem el, ami a tiéd, és nem adom az Úrnak. Nem fogok olyan égőáldozatot bemutatni, ami nekem semmibe sem került."
1Krónikák 21:24

Válogatott Szentírás:
1Krónikák 21:14-30

Az Úr azt mondta Dávidról, hogy az ő szíve szerint való ember volt. (1Sámuel 13:14; ApCsel 13:22). Ez nem azért volt így, mert Dávid soha nem vétkezett, hanem alázatossága és bűnbánó szíve miatt, amikor bűneire felhívták a figyelmét.

Legbelsőbb érzéseit kifejezve írta Dávid: "Teremts bennem tiszta szívet, Istenem. Újítsd meg bennem a hűséges lelket". (Zsoltárok 51:10). Felismerte, hogy természeténél fogva szíve nem mindig tiszta, és hogy a test gyengesége miatt időnként hajlamos volt rossz szellemet tanúsítani. Ennek ellenére nem volt

együttérző a bűneivel, és imádkozott Istenhez, hogy megtisztuljon, hogy megújuljon benne a "helyes lélek".

Dávid bűnbánó szívének egyik példája, amikor vétkezett az Úr előtt, amikor Joáb, a seregek fővezére tiltakozása ellenére nem engedelmeskedett annak a parancsnak, hogy ne számolja meg Izrael népét. Ekkor az Úr szólt Gádhoz, Dávid látnokához, vagyis prófétájához, és arra utasította, hogy mondja meg Dávidnak, hogy válasszon a háromféle büntetés közül egyet ezért a vétkéért: három évig tartó éhínség, három hónapig tartó ellenség általi pusztulás, vagy három napig tartó dögvész. Felismerve saját gyengeségét, Dávid alázatosan elutasította a választást, és kifejtette, hogy inkább az Úr kezére bízza a dolgot, mert tudta, hogy "nagy az ő irgalma". 2Sámuel 24:2-4; 1Krónikák 21:1-13.

Isten a háromnapos dögvészes büntetést választotta, és nagyon rövid idő alatt hetvenezer ember halt meg Izraelből. Ekkor Isten egy angyalt küldött Jeruzsálembe, hogy elpusztítsa azt, de nem sokkal később azt mondta az angyalnak: "Állj! Elég volt! Abban a pillanatban az Úr angyala a jebusita Arauna cséplőszéke mellett állt". Dávid könyörgött Istenhez, elismerte, hogy ő vétkezett, és nem a nép, és kérte, hogy Isten büntetése rá is vonatkozzon. 14-17. versek

Az angyal által Isten arra utasította Dávidot, hogy menjen el, és "állítson oltárt az Úrnak a jebúsi Ornán cséplőszékén", és mutasson be áldozatot az Úrnak. Ornán először "látta az angyalt", majd látta Dávidot megérkezni. Dávid azt kérte, hogy fizesse meg a cséplőföld "teljes árát". Miután megvásárolta, "égőáldozatokat és békeáldozatokat mutatott be, és segítségül hívta az Urat". Az Úr "válaszolt neki az égől tűzzel az égőáldozati oltáron". Ezen áldozatok alapján az Úr megállította a pestist. 18-28. versek

Dávid Úr iránti őszinte odaadásáról gyönyörűen tanúskodik, hogy ragaszkodik ahhoz, hogy teljes áron megvásárolja Ornán cséplőszőnyegét, hogy azt az Úrnak való áldozathoz használja, ahelyett, hogy elfogadná ajándékba, vagy kisebb összeget fizetne érte. Ezt azzal magyarázta, hogy nem akart olyan égőáldozatot bemutatni az Úrnak, ami neki semmibe sem került. (24. vers). Ez egy jó lecke Isten egész népe számára. Ha az Úr szolgálatában csak azt áldozzuk fel, amire amúgy sincs szükségünk, vagy amire nincs más hasznunk, akkor kevésbé vagy egyáltalán nem adunk tanúbizonyságot az igazi odaadásról iránta.

A beszámoló záró megjegyzése, hogy Ornán cséplőszéke, amelyet Dávid megvásárolt, volt az a

hely, ahol később Salamon felépítette a templomot,
"az Úr házáat". 2Kronikák 3:1